

Amparo Lacruz dirigeix el Festival de Santa Cristina d'Aro amb vocació purament cambrística

La violoncel·lista Amparo Lacruz també és la directora artística d'aquesta nova etapa del Festival Internacional de Música de Santa Cristina d'Aro

El XVII Festival Internacional de música organitzat pel Fòrum Santa Cristina d'Aro inicia nova etapa amb Amparo Lacruz com a directora artística i una reorientació de la programació en clau internacional i amb predomini de la música de cambra. La cita a la Costa Brava serà del 17 al 25 d'agost, amb concerts a l'església de Santa Cristina d'Aro i a l'Auditori Espai Riudaura.

Un total de 10 concerts, més un cicle de conferències paral·lel i el festival OFF integren el programa, que té com a tema central Europa (s) D-Colors. La idea, en paraules d'Amparo Lacruz, *"va sorgir de les meves converses amb el Dr. Santiago Coll, president del Fòrum. Tots dos havíem llegit el llibre de Josep Fontana Europa ante el espejo. Fontana hi analitza la manera com ens hem anat forjant una consciència col·lectiva europea mirant-nos en el mirall dels «altres» per distingir el que ens identifica. La música de cambra és, sens dubte, un fenomen exclusivament europeu. Hem dissenyat un programa variat i heterogeni, ple de contrastos, però també de nexes d'unió, com és Europa. Volem arribar a tothom per la via de l'emoció i els sentits"*.

El violinista armeni Ara Malikian

El Festival s'inaugura el dissabte 17 d'agost amb l'espectacle "Colors", del violinista armeni Ara Malikian; un espectacle *"vibrant i apassionat, distès i festiu"*, en paraules de Lacruz.

El pianista Josep María Colom

Fidel a la vocació cambrística, *"que en la majoria de festivals va perdent terreny, però que sabem que cada cop agrada a més gent"*, el Festival presenta produccions úniques i inèdites, amb músics de tot Europa que establiran diversos diàlegs musicals entre si. En aquesta edició es presenten quatre músics excel·lents que resideixen a Alemanya: el viola Wolfgang Tarliz, membre de la Filharmònica de Berlín i de diversos conjunts de cambra de l'orquestra; el violoncel·lista Niklas Schmidt, que va ser membre d'un dels millors tríos amb piano de la història (el Trio Fontenay) i que actualment ofereix recitals tot sovint amb Menahem Pressler; el violinista Adrian Pinzaru, del quartet Delian, i la violista Anna Kreetta Gribajcevic, professora de la Hochschule d'Hamburg. Al seu costat, cinc dels participants en el Festival són músics residents a Catalunya: el duo de violí i piano format per Kai Gleusteen i Catherine Ordroneau; dos dels nostres millors pianistes: Josep María Colom i Enrique Bagaría, i la violoncel·lista Amparo Lacruz, directora artística del Festival. Un sextet de corda i tres pianistes, en totes les combinacions possibles i fidels a la idea de fer d'aquest festival un lloc de trobada de músics de gran nivell, en el qual poder compartir amistat i música. S'hi podran escoltar obres tan emblemàtiques com els *Sextets* de Brahms i Txaikovski, *Quartets amb piano* de Mozart i Fauré, el *Quintet amb piano* de Dvořák o la *Fantasia per a piano a quatre mans* de Schubert.

El Festival també inclou un concert de jazz d'Ignasi Terraza i el seu quartet i dos concerts de joves pianistes, els guanyadors del Maria Canals i del concurs de la Fundación Loewe.

Amparo Lacruz s'estrena així en l'àmbit de la programació musical, en un tipus de festival de cambra molt habitual a països com Escòcia, Finlàndia, Holanda, França i els Estats Units. *"En aquests festivals, músics de diversa procedència, membres de prestigioses formacions de cambra, conviuen intensament durant uns dies. Totes les possibles combinacions entre els participants donen joc per obrir un ampli i divers ventall de repertori. Aquestes trobades són un marc molt enriquidor per als intèrprets, propicien l'intercanvi de coneixements, experiències, intuïcions i formes diverses de sentir la música. S'obren noves idees, nous horitzons. S'hi produeix un diàleg purament musical, intuïtiu i espontani, que obliga a sentir els altres i a escoltar-los més que a tu mateix, a ser dúctil, i que, al mateix temps, exigeix l'esforç de fer-se entendre per la resta amb claredat i convicció. És un exercici de comprensió i empatia, que ajuda a créixer, no només musicalment, sinó també humanament. Quan es dona aquesta màgia, l'experiència transcendeix la música. No cal haver conegut l'altre durant anys per comprendre's mútuament, desitjar fer junts la millor música, i viure cada moment amb la màxima intensitat, sabent que és únic. És una emoció que el públic percep i que produeix un vincle d'unió preciós a través de la música",* comenta Lacruz, que considera que la figura d'un músic és necessària quan es tracta de programar en un festival d'aquestes característiques, tal com fan músics arreu d'Europa: *"Michel Lethiec al Festival de Prada, Michel Strauss a Giverny, Wladimir Mendelssohn a Kuhmo, Harri Mäki a Crussell, Roland Pidoux a Bélays, Paul Komen a Groningen, o Niklas Schmidt, que participarà a Santa Cristina, a Hamburg, perquè cal conèixer a fons el repertori i els intèrprets, les necessitats d'assajos, de les combinacions possibles entre els participants, de com barrejar les obres interpretades per donar-hi una perspectiva nova."*